

[Undervisningsministeren.]

behandling sket det, at der i den skolelov, som formentlig inden længe bliver vedtaget, er åbnet mulighed for en betydelig lønmæssig forbedring for en meget stor del af landsbyskolelærerne, som virker ved de lidt større skoler. Medens det tidligere i raliteten var en betingelse for at komme ind under købstadskolelønordningen, at det var dobbelt-rækkede skoler, kan det for fremtiden forlanges, at der gennemføres købstadlærer-lønninger også for skoler med enkelt klasse-række, hvis der er knyttet en realafdeling dertil. Jeg mener derfor, alt taget i betragtning, at den ordning, som nu gennemføres, er forsvarlig også for landsbyskolelærernes vedkommende.

Minister Viggo Starcke: Ved andenbehandlingen af disse lovforslag blev der af forskellige medlemmer af det høje ting stillet spørgsmål, som vedrørte tredjebehandlingen.

Når et lovforslag fremsættes af en regering, er det naturligt, at regeringen står solidarisk sammen om det. Men det er folketinget, som er den lovgivende myndighed, og under behandlingen i folketinget kan et lovforslag dels i salen, dels under udvalgsbehandlingerne undergå ændringer, og disse ændringer må bedømmes ud fra helheden. I de forskellige grupper kan der herske forskellige anskuelser om hovedlinjer og om detaljer i et forslag. Med hensyn til det billede, som jeg brugte, og som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft citerede fra BT, spørgsmålet om samarbejdet og solidariteten inden for et fodboldhold, er det dog for enhver, der kender lidt til dette spil, klart, at der inden for et sådant hold må herske enighed om målet, hvorimod der kan herske uenighed, som kan skifte efter spillets forskellige faser, om, hvorvidt et angreb skal føres frem på højre fløj, på venstre fløj eller i centrum.

De spørgsmål, som ærede medlemmer stillede ved anden behandling, drejede sig om lovforslag, som er fremsat af andre ministre, og de ærede medlemmer fik ved andenbehandlingen svar fra den højtærede finansminister gående ud på, at retsforbundets ministre sammen med den øvrige regering stemmer for disse lovforslag.

Henry Christensen: Med hensyn til landsbylærernes stilling henviser den højtærede undervisningsminister nu til, at der i flere tilfælde bliver mulighed for lønforbedringer for lærere ved de købstadordnede skoler på landet. Det er rigtigt. Så hjælper man altså disse lærere. Men det betyder naturligvis, at forskellen mellem disse lærere og lærerne i landsbyskolerne, som nu efter det nye skolelovsforslag får samme undervisningsmæssige opgaver, bliver endnu mere urimelig, end den var tidligere. Jeg synes, at den højtærede undervisningsminister i hvert fald skulle indtage det standpunkt, at hvis der nu sker forbedringer i kraft af den indsats, der gøres på den ene og den anden måde på nogle af de områder, hvor vi ikke kunne komme længere, er det et vilkår fra den højtærede undervisningsministers side, at vi kommer længere med den ligestilling, som ud fra undervisningsmæssige grunde er så nødvendig på disse områder.

Det er altså ikke muligt at komme længere. Når venstre ikke har stillet ændringsforslag på dette punkt, har det bl. a. sin årsag i den måde, hvorpå forhandlingerne er forløbet. Da vi sluttede udvalgsbehandlingen mellem første og anden behandling, afstod vi fra at stille ændringsforslag på de områder, hvor vi var i mindretal, af hensyn til, at der nu skulle være enighed om lønningslovene fra alle sider. Det er klart, at vi i betænkningen måtte udtale os med visse forbehold om det ene og det andet. Det gjorde retsforbundet for sit vedkommende på nogle områder, det gjorde vi for vort vedkommende på andre områder. Der var enighed, og jeg er endda i den heldige situation at kunne tage udvalgets formand, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, til vidne på det. Det ærede medlem skrev herefter i sit blad, Demokraten i Århus, at nu var der almindelig enighed. Vi havde allé den opfattelse dengang, og det var da i kraft heraf, at regeringen fik os til at afstå fra at stille ændringsforslag. Så stilles vi over for dette. Mellem anden og tredje behandling stilles vi igen i den situation, at retsforbundets ærede ordfører erklærer, at det er en fejl, når der står, at det ærede medlem anbefaler lovforslagene til vedtagelse.

Det er en højst besynderlig fremgangs-